

NYHEDSORIENTERING OKTOBER 2022: Stop NATO's krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling

Download (PDF, Unknown)

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Resumé af interviewet på Den Uafhængige radiostation

Her er et resumé af Den Uafhængig radiostations interview med Tom Gillesberg den 2. november, dagen efter valget. Værten var Oliver Breum.

København den 9 november, 2022

Først angreb Tom Gillesberg mediernes mørklægning af hans kampagne, bortset fra Den Uafhængige radiostation. Derefter sagde han, at han stillede op, fordi han ikke ønsker atomkrig. At vi ikke skal fortsætte optrapningen fra Vestens side, med aktiv dansk støtte, som fører til en atomkrig med Rusland. De andre partier siger ikke, at når vi blindt følger NATO's optrapning i Ukraine ved fortsat at sende våben, så kommer vi for hver dag tættere på en direkte konfrontation og potentiel atomkrig med Rusland. Eller stiller spørgsmålstegn ved, at

statsministeren siger, at energi- og inflationskrisen skyldes Ruslands krig, og at krigen var uprovokeret. Der har været krig i Ukraine i otte år, og vi i Vesten, herunder Danmark, har ikke gjort det, der skulle gøres for at finde en løsning. Tværtimod sagde Vesten i marts til Ukraine, at I ikke skal forhandle fred med Rusland, men i stedet kæmpe til den sidste ukrainer, og vi vil fortsat sende våben til jer.

Jeg stillede op, fordi der må være nogen, som har ryggrad til at sige sandheden om dette, selv om man er upopulær, selv om man kan blive sat på ukrainske hitlister, som mange af mine venner. Der skal være nogen, der rejser de kritiske spørgsmål. For i løbet af de næste par måneder vil det stå klart, at det, som folk har fået at vide, ikke er sandt – at Ukraine vil vinde krigen, og at Rusland vil blive knust. Hvad sker der, når Rusland vinder krigen? Vil vi fortsætte med at eskalere, vel vidende, at det vil føre til atomkrig?

Det er ligesom i 2007, hvor jeg stillede op med sloganet: "Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat". Alle sagde: "Hvilket finanskrak?" Kort efter kom finanskrakket, og alle sagde: "Hvordan kunne nogen vide det? I de næste par måneder, når illusionen om den verdensorden vi lever i brister, og vi står i en meget værre strategisk og økonomisk situation, er det vigtigt, at der var nogen, der sagde, hvad der ville ske, og hvad man kunne gøre ved det. Og når sandhedens time kommer, kan folk gå tilbage og sige: "Hvad var det, Tom Gillesberg sagde?"

Dona nobis pacem. Giv os

fred. Sunget ved folketingskandidat Tom Gillesbergs valgfest 5. nov. 2022

København 7. november

Schiller Instituttet vil gerne gøre Dona Nobis Pacem til temasang for den voksende bevægelse imod faren for atomkrig og for fred i verden.

Folketingskandidat Tom Gillesbergs meddelelse efter valget

Dagen efter valget udsendte Tom Gillesberg følgende meddelelse:

Ifølge de seneste resultater modtog jeg 187 stemmer ved valget i går. Det betyder, at der udover mig er 186 andre i Københavns Storkreds, der kan ranke ryggen og være stolte af, at de gav mig deres stemme. Hvis vi havde haft fri og fair adgang til medierne ville mange mange flere have hørt om mit kandidatur og kunnet have stemt på mig.

Jeg stillede op, fordi jeg mente, at nogen måtte have modet til at sætte spørgsmålstegn ved løgnene i det vestlige narrativ om, at Danmarks nuværende problemer som inflationspres, energikrise og krig i Ukraine skyldes Ruslands

“uprovokerede militære angreb på Rusland”. Det passer simpelthen ikke. Det er den vestlige politik, som Danmark aktivt støtter, med NATO’s vedvarende krige, som senest i Ukraine, der kan føre til atomkrig, og Vestens inkompetente økonomiske politik, der er årsag til problemerne. Jeg ønskede, at få det med i debatten og kaste lys på de løsninger, som jeg og Schiller Instituttet har anvist.

Hvis vi fortsætter som nu, vil det i løbet af de kommende måneder vise sig, at dette vestlige narrativ og historien om, at Rusland taber krigen i Ukraine, er et fata morgana. Ukraine vil begræde 100.000-150.000 dræbte soldater og tre gange så mange alvorligt sårede, mens landet ligger i ruiner. De enorme mængder avanceret militærudstyr fra NATO vil enten være smadret eller under russisk kontrol, i lighed med store dele af Ukraine som vil blive indlemmet permanent i Rusland. Vi kan så forværre den allerede katastrofale økonomiske tilstand pga. manglende russisk gas med enorme nye udskrivninger til militæret (12 mia. kr. eller mere årligt) eller gøre, hvad vi skulle have gjort for længe siden: Sætte os til forhandlingsbordet og lave en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der inkluderer Rusland og Kina, og resten af verden.

Lad os håbe vi gør dette, i stedet for at blive tilintetgjort i atomkrig, og kan sikre hele verdens udvikling gennem samarbejde og Fred gennem Udvikling.

Følg med på www.schillerinstitut.dk

(Jeg kan også kontaktes på info@sive.dk) og du er velkommen til at hamstre en af mine ophængte plakater, inden de bliver taget ned på lørdag.

TV2 Lorrys interview med Tom Gillesberg dagen efter valget: Valgoriginal gik frem, men kom (igen) ikke ind | TV 2 Lorry

København den 4. november

Link til artiklen:

<https://www.tv2lorry.dk/kobenhavn/valgoriginal-gik-frem-men-kom-igen-ikke-ind>

Den Uafhængige radios interview med Folketingskandidat Tom Gillesberg dagen efter valget

Interviewet med Folketingskandidat Tom Gillesberg begynder ca. 1 time 36 min. inde i programmet.

Folketingskandidat Gillesberg sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt

et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfaren, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstejn ved, hvem der saboterede Nord Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?" Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: "Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]"

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med "Lyndon LaRouches Fire Love". Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i

Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: "Når boblen brister... Nyt Bretton Woods" advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: "Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig". Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

**Jens Jørgen Nielsen, Rusland
og Ukraine ekspert:
"Tom Gillesberg er en sjælden**

fornuftens stemme i valgkampen”

20. oktober 2022 – Her er en udtalelse fra Jens Jørgen Nielsen, forfatter, historiker, lektor:

“Oktober måneds valgkamp har været præget af mange partier og en masse løfter. Mange af løfterne vil næppe nogensinde blive indfriet. Men vi har manglet en diskussion af det aller væsentligste, nemlig krigen i Ukraine og den meget spændte militære situation mellem NATO og Rusland. Hvordan finde vi et andet gear for at forhindre den store dommedags krig. Tom Gillesberg fra Schiller Institutet er en velkommen undtagelse. Han har sat spørgsmålet øverst på dagsordenen med krav om en anden politik og med en vision om et andet samarbejde mellem Rusland, Kina og Vesten. Tom Gillesberg er en sjælden fornuftens stemme i valgkampen. Tak for det.”

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Institutets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Her er et interview Schiller Institutet lavede med Jens Jørgen Nielsen den 3. oktober 2022:

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller

- Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer risiko for atomkrig;
 - Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
 - North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Billede: Jens Jørgen Nielsens Facebook side

Interview med Tom Gillesberg på Den Uafhængige radiostation den 25. oktober 2022, om nedtagning af hans valgplakater

København den 25. oktober. "Tom Gillesberg, stiller op som løsgænger til folketingsvalget // Om hvem der har stjålet Tom Gillesbergs valgplakater". Din vært er Camilla Boraghi.

Indslaget med Tom Gillesberg begynder 40:50

Her er linket.

Eller her:

Københavns Universitets valgmøde: Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs kampagne for at forhindre, **at krigen i Ukraine bliver til atomkrig**

København den 25. oktober. Kandidater fra otte partier deltog i Københavns Universitets valgmøde med 400 studerende. Tom Gillesbergs valgkampagne delte valgpjecer ud mens de studerende ankom.

KU's prorektor, Kristian Cedervall Lautau, som var ordstyrer begyndte mødet med at sige, at når man er politiker, skal man svare på fire spørgsmål. Det første er, hvordan man kan reducere faren for atomkrig, men det skal vi ikke tale om i dag. Der var tre andre emner. Det sidste var, hvordan skal vi håndtere den grønne omstilling i lyset af energikrisen og krigen i Ukraine? En af de to spørgsmål til politikerne fra salen om emnet var fra Executive Intelligence Review:

Jeg synes ikke vi skal hoppe over, hvordan vi afslutter krigen i Ukraine. Der er en kandidat udenfor partierne, Tom Gillesberg, som siger, at det vigtigste spørgsmål er, hvordan vi forhindrer, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig, og at vi skal skifte fra, at det vigtigste er at sende våben til Ukraine til, at det vigtigste er at presse på for

fredsforhandlinger, og at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvad mener I om det?

Det blev besvaret af Palle Dragsted fra Enhedslisten og Ida Auken fra Socialdemokratiet.

Link til lydfil:

**Københavns Universitets valgmøde:
Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs
kampagne for at forhindre, at krigen i
Ukraine bliver til atomkrig**

**Folketingskandidat Tom
Gillesberg: Tør du stille
kritiske spørgsmål?
Eller holder du mund og
mister både velfærd og
risikerer atomkrig?**

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en sydebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene

siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskraket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022,

da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskris. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at banke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Instituttet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af

Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døde øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets

fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og

lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

**Schiller Instituttets formand
Tom Gillesberg stiller op til
valg udenfor partierne i**

Københavns storkreds

Her er Toms 2 min. valgvideo.

Se de otte andre kampagne 2022 videoer og skriftlige materiale på www.sive.dk

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2022: 100 år efter Lyndon LaRouches fødsel: Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien

Download (PDF, Unknown)

Abonnenterne fik også følgende EIR artikler om den ukrainske sortliste:

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 21. september 2022: Krig eller fred? Økonomisk kollaps eller udvikling? LaRouche og Tom Gillesberg har løsningerne

Med Tom Gillesberg, formand og folketingskandidat udenfor partierne i Københavns storkreds.

Folketingsvalg: Den Uafhængige radios interview med kandidat Tom Gillesberg, som stiller op i Københavns storkreds

Det 10 min. lange interview begynder 1 time og 32 min. inde i programmet.

"Tom Gillesberg, stiller op som løsgænger til folketingsvalget // Om hvad løsgængerne vil til det kommende folketingsvalg".